

УДК 608.4

Кузів А. – ст.гр. БЕ-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ, ЯК ДЖЕРЕЛО НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ

Науковий керівник: к.е.н., доцент Гащин Є.В.

Термін «інновація» почав використовуватись у вітчизняній літературі пізніше, ніж за кордоном. Так, в економічних словниках, виданих до 1990 року такого терміну немає. За кордоном така назва виникла ще на початку минулого століття, а у нас трактувалась як «впровадження науки і техніки».

Поняття «інновація» стало активно використовуватись в перехідній економіці України як самостійно, так і для позначення багатьох споріднених категорій: «інноваційна діяльність», інноваційний процес», «інноваційні рішення» тощо.

Слід відмітити, що в економічній літературі зустрічається багато визначень назви «інновація». В цілому під інноваціями розуміють нові технології, види послуг, продукції, нові організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, фінансового, або іншого характеру.

Інноваційна політика є складовою частиною соціально-економічної політики. Вона об'єднує спільними завданнями науку, техніку, виробництво, споживання, фінансову систему, освіту і повинна орієнтуватись на використання інтелектуальних ресурсів, розвиток високих технологій та пріоритетів економіки. Нові інженерно-технічні рішення в умовах виробництва – основні фактори створення інновацій, які за напрямками можна розділити на продуктові та процесні.

До перших відносяться знаряддя та предмети праці, до других – нові технологічні процеси.

Адже науково-технічний прогрес згідно однієї з останніх класифікацій спрямований на створення або вдосконалення знарядь праці, предметів праці та методів впливу знарядь на предмети праці і створення нових зразків продукції.

Крім того, НТП розвивається шляхом електрифікації виробництва, механізації і автоматизації виробничих процесів; хімізації та комп'ютеризації. Аналіз цих напрямків показує що вони повністю співпадають з напрямками розвитку інновацій, які одночасно служать джерелами розвитку науково-технічного прогресу. Аналогічна ситуація з інноваціями організаційно-економічного напрямку, які служать базою розвитку організаційно-економічного прогресу на промислових підприємствах.

Для успішного управління інноваційною діяльністю необхідне ретельне вивчення інновацій. Насамперед необхідно вміти відрізнити інновації від несуттєвих видозмін у продуктах і технологічних процесах (наприклад, естетичні зміни – кольори, форми і т.п.); незначних технічних або зовнішніх змін у продуктах, що залишають незмінними конструктивне виконання й здійснюючих недостатньо помітний вплив на параметри, властивості, вартість виробу. А також вхідних матеріалів і компонентів; від розширення номенклатури продукції за рахунок освоєння виробництва невідомих на даному підприємстві, але уже відомих на ринку продуктів, з метою задоволення поточного попиту і збільшення прибутків підприємства. Новизна інновацій оцінюється за технологічними параметрами, а також із ринкових позицій.